

PROFESORUL SI REPETENTUL

Alexandru Pesamosca a plecat c tre eternitate. C tre acea eternitate de unde a luat puterea de a salva atât de multe vietii omenesti. A fost academician, dar a p strat cu discre ie acest (în viziunea domniei sale) am nunt. I se p rea prea puțin în raport cu Viata, cu Sensul existentei pe care l-a servit clip de clip cu sufletul si cu spiritul îndreptate c tre Dumnezeu. A fost, firesc, profesor. Dar pe parafa lui scria simplu: Dr. Alexandru Pesamosca. DOCTOR! Cel mai mare chirurg pediatru din Istoria medicinei românești.

Filozofii obisnuiesc s numeasc cele dou catene ale codului nostru genetic, ale ADN-ului, catena Sensului uman, respectiv catena Non-sensului. Dac ne-am fi n scut doar cu prima dintre ele, am fi fost nemuritori. În această caten este înscris informația noastră despre infinit, despre eternitate. Despre Zei si despre Dumnezeu. În această caten se afl gena str mos, așa cum intuieste Richard Dawkins. Din punct de vedere fizic, ca structur , ea predomin la nastere, semn c Omul este f cut pentru a tr i. Datorit acestui fapt tindem s asociem copilul nou-n scut cu un înger. *Întâi Dumnezeu si apoi noi* - obisnuia s spun Doctorul copiilor. Si Dumnezeu i-a asezat pe um r un Înger. Probabil un copil. *Si a venit îngerul si mi-a zis: de atâta amar de vreme te veghez ca s ajungi om de stiint si tu pân acum n-ai inventat nimic! Cum s nu; am inventat; numai c stiinta pe care am creat-o este atât de subtil , încât uneori se confund cu firescul* (Nichita St nescu). Iar Tata Pesi, cum îl alintau micuții, a inventat pentru ei, cu subtilitate, cele mai firești metode prin care le-a redat zâmbetul pe buze. Si Sensul vietii.

Alexandru Pesamosca a murit într-o chilie a spitalului Marie Curie. O chilie de 2/3 amintind, prin dimensiunile sale, de schiturile marilor Pustnici. Einstein a formulat un principiu pe care ulterior avea s -l renege, dar c ruia fizicienii contemporani cu noi îi recunosc viabilitatea: expansiunea spatiului are ca efect constrictia continu a timpului. Discutând în plan metaforic, acest principiu se aplic perfect non-valorilor. Ele omoar într-adev r timpul, provocând o continu inflatie de spatiu, tinzând spre infinit, pe toat durata existentei lor. Dar în cazul valorilor

adev rate, în cazul oamenilor care poartă în ei harul și mesajul lui Dumnezeu, este valabilă reciproca acestui principiu: constrictia continuă a spațiului are ca efect expansiunea spre eternitate a timpului.

În plan social, însă, chilia profesorului Pesamosca este un simbol. Este celula de închisoare a Spiritului Universal, a adevăratului spirit. A Valorii. În acea chilie cu pereții tapetați de zeci de cărți, a stat închis, ca într-o colivie, Pasrea Măiastră. *Eu nu creez proză, ci zboruri* – obișnuia să spun Brâncuși. În chilia profesorului Pesamosca au fost închise mii, zeci de mii, poate sute de mii de zboruri. Ale tuturor românilor cu adevărat valoroși, capabili să dea un Sens acestei țări care suferă de (o prea) puternică nevroză noogenă.

Moartea într-o chilie a profesorului Pesamosca pune în evidență prăpastia imensă de valoare dintre Omul de Știință și omul politic. O diferență de inteligent și de caracter care este principala cauză a pierderii Sensului Existenței Umane. Este diferența dintre Valoare și Non-valoare.

Dacă ar fi să ne raportăm numai la societatea românească, la momentul actual al societății românești, opusul profesorului Pesamosca, înțelegându-l ca expresie a noii generații de politicieni, este prezidentiabilul liberal Crin Antonescu. Un dublu repetent al facultății de istorie. Un om care, de vreo 25 de ani, dilată continuu spațiul în detrimentul Timpului. Un om, deci, care ne mănâncă Timpul însirând frumoase vorbe goale, înfricosător de șarpe. Fiecare cuvânt al lui pare o gaură neagră, în care, dacă intri, nu mai știi ce iese. Un om pe care Mircea Cartarescu l-a definit admirabil printr-un distih scris de Tudor Arghezi. Este vorba despre Inscricție pe o tombă: *Scula asta are mare curaj/Niciodată golul n-a sunat mai tare.*

Dar un om care, cu o suspectă inconstiență și iresponsabilitate, ar vrea să conducă o țară... Să ne amintim vorbele Ecclesiastului: *Vai de tine, țară, care ai un copil rege* (Vechiul Testament). Desigur, sintagma *copil rege* este una metaforică, fiind un echivalent pentru imaturitate și naivitate.

Omul de Valoare își propune să streaze întreaga viață inocentă. Non-valoarea este pe parcursul întregii sale vieți imatură. Aceasta este diferența...

